

ham den nødvendige Bolig, det er dog for 3,000 Mennesker, der boe paa en De, af særdeles Bigtighed, og jeg maa endvidere tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa denne netop i saa mange Henseender mærkværdige De. Naar vi saaledes tage 4 Punkter, der ligge nær hverandre, nemlig Svendborg, Thurs, Skaarup og Troense paa Laasung, saa vil man der finde en Virksomhed med Hensyn til Skibsfart og Skibsbyggeri, som man ikke lettelig vil finde paa noget andet Sted i hele Danmark. Der er en saa overordentlig Virksomhed paa disse forskellige Steder, at jeg blot skal tillade mig at anføre, at alene i Troense bygges paa 3 til 6 forskellige Værfter, hvor der har været beskæftiget fra 2 til 300 Arbejdere, og det er derfor af særdeles Bigtighed at der gjøres Noget for at lette Industriens Fremgang paa saadanne Steder. Der findes 30—40 Fremleiere alene i denne Landsby, saa at jeg troer, at jeg, ved at anføre Laasunge som Exempel paa, at man maa indrømme Fæsterne Ret til at tage Inderster tilhuse, ikke har gjort noget uheldigt Valg. Naar nemlig et saa stort Antal Arbejdsfolk beskæftiges paa et eneste Punkt, maa man dog indrømme, at det er en stor Gene for dem, at de vanskeligt kunne faae Bopæl i Nærheden af det Sted, hvor Virksomheden drives i den Grad, og dersom Arbejderne alene skulle tages fra Den, da er det gaabenbart, at Bønderne maatte mangle den Arbejdskraft, som de skulle bruge for at bringe deres Virksomhed i Fremgang.

M. P. Bruun: Jeg vil strax, inden Discussionen gaaer videre, tillade mig at bringe en formeentlig Feiltagelse af den ærede Ordfører. Det Subamendement, som nærmest er indeholdt i nærværende Amendement, nemlig det, der var stillet af den ærede 2den Landsthingsmand for 6te Valgkreds, (Schroll), blev ikke ved sidste Afstemning forkastet af Forsamlingen; det blev vedtaget efter Tidenden med 24 Stemmer mod 11. Dernæst har den ærede Ordfører bemærket, at det nu foreliggende Amendement er forkastet tidligere næsten eensstemmig, men jeg troer dog, at dette ogsaa berører aldeles paa en Feiltagelse; saaledes som dets virkelige Indhold nu er, har det ikke været under Afstemning. Det vil nemlig erindres, at

det andet Amendement, der udelod Ordene „paa Grund af specielle Contractsbestemmelser,“ iforveien var antaget, og det forandrer hele Sagens Stilling. Fordi man altsaa forkastede Amendementet dengang, i den Affattning, det da havde faaet, har man aldeles ikke forkastet Amendementet saaledes som det nu foreligger.

Røster: Jeg maa, med Hensyn til hvad der allerede er yttret, bemærke, at det naturligtvis er min Mening med det Duffe, jeg har tilladt mig at fremsætte om Delingen af det Ændringsforslag, som er stillet til denne Sags Behandling idag, at de betegnede Ord i § 1 maatte udgaae; og min Grund dertil er, at det forekommer mig, at denne Lov med disse Ord kommer til at indeholde Noget, som det ikke er dens Hensigt at tale et Ord om. Det er nemlig min Paastand — og jeg troer, at det ærede Thing vil billige det — at denne Lov ikke har til Hensigt at forandre Noget i de Fattiges eller Huusvildes Rettigheder eller at forandre Noget i Communernes Forpligtelser ligeover for de Fattige og Huusvilde. Loven har kun til Hensigt at lette Opfyldelsen af de Forpligtelser, som Communebestyrelserne have at opfylde ligeoverfor de Fattige og dem, som blive trængende til Huusly. Ved tidligere Lovbestemmelser og ved Bestemmelser fra fuldgyltige Autoriteter er der, senest ved Circulæret af 1805, bestemt, hvorledes man har at forholde sig med Hensyn til huusvilde Personer. Om dette behøver, efter min Mening, denne Lov Intet at sige. Det er aldeles tydeligt, at naar der Intet staaer talt om, for hvem Fattighusene, til hvis Opførelse der kan udlægges Jord, opbygges, saa behøves der heller ikke i Loven her at hentydes paa, hvilken Slags huusvilde Personer der ligeledes skal staves Huusly til. Det maa være efter Communalbestyrelsernes egen Dom og Skjønnende, de maa kunne afgjøre, om de huusvilde Personer ere af den Beskaffenhed, at der er Forpligtelse til at forskaffe dem et temporairt eller stadigt Ophold og Huusly i Menigheden. Naar disse Ord staae der: „der ikke mangle Gyne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Huusleie“, forudsætter det, at Communebestyrelsen skal have en Ret til at conferere med disse Personer, at undersøge, hvorvidt de have